

ret et Aktstykke i denne Henseende, som forekommer mig at have den største Betydning. Det 3die Andragende, som omtales, er fra forskellige Jernbanekomiteer i Sjælland om en snarlig Gjennemførelse af Jernbanen fra Løgstør til Viborg med en Sidebane over Ribe til Stambanen, indbragt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), og hvad indeholder dette Andragende? Det indeholder en Beretning om et Møde, som er afholdt i Mars, en Landsby omtrent midt i Himmerland, den 22de November 1887, hvor alle for Jernbanefagen i Himmerland virkende Komiteer med Undtagelse af Hobro gav Møde ved Delegerede, og Hensigten med dette Møde, hvortil Alle, alle Deputerede, fra disse forskellige Jernbanekomiteer og Egne, vare indtalde, var netop, at man skulde se at blive enig om en Indstilling, man vilde anbefale til Regeringen og Rigsdagen. Mødet var sammentaldt netop, fordi man vilde se at komme til Enighed, og hvad blev saa Resultatet deraf? Det blev, at af de mødte 25 Delegerede stemte 17 for Løgstør—Viborg Banen, 6, deriblandt 4 fra Løgstør, stemte ogsaa for Løgstør—Viborg Banen, med en noget forandret Retning paa Sidebanen fra denne Bane over til den østlige Stambane, og kun 2 stemte ikke. Der var altsaa ikke engang Noget, der stemte imod denne Bane. Udvalget fra Fjor producerede selv dette Aktstykke, som netop skulde afgive Vidnesbyrd om, hvorledes Stemningen var i de paagjældende Egne. Ikke desto mindre skjønne de nu, at der er gode Grunde til at opgive, hvad de have fastholdt tidligere. Ja, der er ogsaa et andet Andragende, nemlig fra Behoerne i Vest-Himmerland om en Jernbane fra Løgstør til Viborg med en Sidebane til Stambanen, indbragt af et æret Medlem fra Aalborg Amt, som ogsaa var Medlem af Udvalget. Jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa; det har efter min Formening ikke den Betydning som det andet, der fremtræder som en Udtalelse fra Delegerede fra hele Egnen, der vare samlede netop for at se at blive enige. Er der da fra den anden Side fremkommet Noget, der skulde tale for at opgive det, man var enig om for 2 Aarsiden? Jeg ser ikke Spor af, at noget Saa-dant er fremkommet. Ikke desto mindre, i Foraaret svigtede de af mig nævnte Medlemmer i det daværende Udvalg, og nu denne Gang har Mindretallet i Landssthinget ligeledes ligesom halvveis opgivet Sagen. Hvorfor? Jeg spørger: hvorfor? Der er ikke fremkommet en eneste Grund. Jeg kan ikke andet end sige, at jeg ganske kan gjøre de Udtalelser til mine, der fremkom

i det andet Thing fra et æret Medlem fra Aalborgkanten, og særlig er en Ytring, som han henvendte til den ærede Indenrigsminister, meget betegnende. Den ærede Minister havde udtalt dette, at man i Jernbanefagen ikke kunde gjøre Alle tilpas; der er Nogle, der ere tilfredse, men saa er der Andre, der ere utilfredse. Dertil gjorde den ærede Landssthingsmand den meget træffende Bemærkning: „Den høitærede Minister udtalte, at det var meget vanskeligt at gjøre Alle tilpas; jeg tror at kunne være den høitærede Minister, at han gjør Ingen tilpas ved det foreliggende Lovforslag“, Ingen! Det er maaske vel Meget sagt, at man gjør Ingen tilpas. Jeg tror vel, der kan findes enkelte Personer, som man kan gjøre tilpas med dette Lovforslag; men man gjør ikke den Egn tilpas, hvor Jernbanen skal anlægges som Statsbane, og man foruretter betydelige Dele af denne Egn. Den nævnte Landssthingsmand klagede over, at man forurettede Aalborg; jeg klager over, at man foruretter Viborg, og jeg er overbevist om, at Løgstørerne ikke kunne paavise nogen virkelig begrundet Interesse i at føre paa Jernbane til Hobro fremfor til Viborg. Det er aldeles aabenbart, at hvad Forbindelsen sydpaa—vestpaa angaar, ere vi ikke blot ligesaa godt, men bedværgtjente med Forbindelsen over Viborg end med Forbindelsen over Hobro. Og vil man sige: ja, men de have nemmere ved at komme til Aarhus, naar Banen lægges til Hobro, saa siger jeg: ja, der spares der ved omtrent en Miis Jernbaneførsel; men det har sandelig grumme Lidt at betyde. Naar Alt kommer til Alt, og man spørger: Skal man lette dem Veien til Midtjylland og det sydvestlige Sjælland, eller skal man lette dem Veien til Aarhus? saa siger jeg: Man maa være meget betaget af Aarhus's Storstadstanker, for at man skulde mene, at det var fordelagtigere, vigtigere for dem at kunne komme selv og med deres Kreaturer og Produkter til Aarhus end over Viborg bevemt ned til Esbjerg. De Grunde, som tale for Viborg-Banen, ere blevne godkjendte her i Thinget; jeg har bl. A. udførligt fremsat dem tidligere; der er ikke fremkommet Noget derimod, og jeg skal ikke trætte Thinget med at gjentage dem. Jeg negter ikke, at jo mere jeg overveier den Ting, desto klarere forekommer den mig. Man kan anføre til Gavn for Løgstør—Hobro-Banen, at det kan være behageligt for Løgstør og i visse Henseender maaske en Binding for Løgstør, og jeg har ikke det Mindste imod, at man letter dem at faae denne Bane. Havde man en bugnende Statskasse,